Nr 87

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SKARBU

Warszawa, dnia 25 września 1948 r.

368

OKÓLNIK

z dnia 11 września 1948 r.

w sprawie wprowadzenia racjonalnego i planowego sposobu wykorzystania lokali, znajdujących się w użytkowaniu instytucyj kredytowych.

Do

Zarządu — Dyrekcji

Narodowego Banku Polskiego, Banku Gospodarstwa Krajowego, Państwowego Banku Rolnego, Pocztowej Kasy Oszczędności, Banku PKO S. A., Polskiego Banku Komunalnego S. A., Banku Gospodarstwa Spółdzielczego, Komunalnego Banku Kredytowego, Związku KKO, B. G. S. — Wydział Rewiz.-Instrukc. SOP, Banku Handlowego w Warszawie S. A., Banku Związku Spółek Zarobkowych S.A., Akcyjnego Banku Hipotecznego, wszystkich przesiębiorstw bankowych i instyucyj kredytu długoterminowego w likwidacji.

Mając na względzie konieczność wprowadzenia racjonalnego i planowego sposobu wykorzystania lokali, znajdujących się w użytkowaniu instytucyj kredytowych Ministerstwo Skarbu zarządza, żeby instytucje kredytowe oraz ich placówki terenowe nie dysponowały na rzecz osób trzecich (fizycznych lub prawnych) lokalami biurowymi, pozostającymi w ich użytkowaniu, oraz nie zawierały żadnych umów, ani nie przyjmowały zobowiązań i nie składały żadnych przyrzeczeń w tym kierunku **bez uprzedniej zgody Ministerstwa Skarbu.**

Za Ministra Skarbu
E. Drożniak
Podsekretarz Stanu

(Znak Min. Sk. D. II .13179/5/48).

369

OKÓLNIK

z dnia 21 września 1948 r.

w sprawie wykazów, dotyczących terminów i miejsc sporządzania protokółów zdawczo-odbiorczych przedsiębiorstw, przejmowanych na własność Państwa.

Nawiązując do punktu 7 lit. d okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 27 lipca 1948 r. (Dz. U. Min. Skarbu Nr 77, poz. 324) podaje się do wiadomości wszystkich instytucyj kredytowych, że w wyniku porozumienia z Bankiem Gospodarstwa Krajowego — instytucja ta przystąpiła do zestawiania wykazów, zawierających dane odnośnie terminów i miejsc sporządzania protokółów zdawczo-odbiorczych przedsiębiorstw przejmowanych na własność Państwa z terenu całego kraju. Wykazy będą zestawiane periodycznie w miarę napływającego materiału i dla kontroli opatrzone kolejnym numerem.

Celem zaoszczędzenia zainteresowanym instytucjom kredytowym pracy i kosztów powyższe wykazy będą udostępnione do wglądu i użytku tychże instytucyj we wszystkich oddziałach Banku Gospodarstwa Krajowego.

Zaleca się wszystkim instytucjom kredytowym korzystanie z tego udogodnienia, które pozwoli na śledzenie za terminami i miejscami sporządzania protokółów zdawczo-odbiorczych celem zgłaszania swych pretensji.

Zastępca Dyrektora Departamentu
Wł. Szmidt

Znak Min. Sk. D. II. 13830/5/48).

370

OKÓLNIK

z dnia 21 września 1948 r.

w sprawie zwolnienia przesyłek wódek gatunkowych od obowiązku zaopatrywania ich w świadectwa przewozowe.

W związku z powstałymi wątpliwościami co do zaopatrywania przesyłek wódek gatunkowych w faktury—Ministerstwo Skarbu wyjaśnia co następuje:

Stosownie do § 225 rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 10 września 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 88, poz. 746) przesyłki gotowych wyrobów monopolowych — wódek czystych i spirytusu butelkowanego o mocy 95° do celów domowo-leczniczych oraz spirytusu skażonego w butelkach i blaszankach są zwolnione od obowiązku zaopatrywania ich w świadectwa przewozowe.

Ponieważ obecnie wódki gatunkowe są produkowane przez Zakłady własne P. M. S. oraz przez prywatne fabryki wódek gatunkowych na podstawie umowy z P. M. S. i pod jego nadzorem, przeto przesyłki tych wódek powinny być zaopatrywane, tak samo, jak wyroby monopolowe jedynie w faktury, wskazujące na pochodzenie, przeznaczenie i dokładną zawartość przesyłki.

Nad prawidłowym wystawianiem faktur powinny czuwać Wytwórnie P. M. S. oraz kontrola akcyzowa.

Wytwórnia odbierająca powinna potwierdzać odbiór przesyłki wódek gatunkowych, po czym przesyłać wytwórni wysyłającej potwierdzenie odbioru pocztą lub przez konwojenta.

Z-ca Dyrektora Departamentu
Mgr. B. Litwa

(Znak Min. Sk. D. VI. 8482/2/48).

371

OKÓLNIK

z dnia 22 września 1948 r.

w sprawie egzekucji składek członkowskich na rzecz przymusowych zrzeszeń prywatnego przemysłu.

W związku z wątpliwościami, czy składkom członkowskim, przypadającym przymusowym zrzeszeniom prywatnego przemysłu przysługuje przywilej egzekucji administracyjnej — Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

W myśl art. 78 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 468) w brzmieniu zmienionym ustawą z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 350) członkowie przymusowych zrzeszeń prywatnego przemysłu są obowiązani do uiszczania składek członkowskich, ustalonych statutem w wysokości zatwierdzonej przez Ministra Przemysłu i Handlu pod rygorem ściągnięcia ich w drodze administracyjnej. Jak z tego wynika zaległym składkom członkowskim, przypadającym przymusowym zrzeszeniom prywatnego przemysłu, zorganizowanym na podstawie prawa przemysłowego służy przywilej egzekucji administracyjnej.

Ze względu na to, że Rada Ministrów nie poruczyła na podstawie art. 1 ust. 3 dekretu o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 21, poz. 84) przymusowego ściągania wspomnianych składek zastępczym władzom egzekucyjnym, przeto składki te zgodnie z przepisem art. 1 ust. 1 powołanego dekretu podlegają przymusowemu ściągnięciu za pośrednictwem urzędów skarbowych.

Dyrektor Departamentu
S. Kołakowski

(Znak Min. Sk. D. V. 15823/2/48).

372

OKÓLNIK

z dnia 24 września 1948 r.

w sprawie kontroli budownictwa prowadzonego ze środków własnych figurujących w Państwowym Planie Inwestycyjnym.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości i stosowania przez władze i urzędy oraz instytucje podległe lub nadzorowane przez Ministerstwo Skarbu pismo okólne Ministerstwa Odbudowy z dnia 31. 8. 1948 r. L. dz. II/3/7059/48 w sprawie kontroli budownictwa prowadzonego ze środków własnych, figurujących w Państwowym Planie Inwestycyjnym, wraz z załączoną uchwałą Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 28. 7. 1948 r.

Dyrektor Departamentu
H. Birencwajg

(Znak Min. Sk. D. I. 33425/3/48).

MINISTERSTWO ODBUDOWY
Departament Polityki Budowlanej
L. dz. II/3/7059/48.

Warszawa, dnia 31 sierpnia 1948 r.

PISMO OKÓLNE

w sprawie kontroli budownictwa prowadzonego ze środków własnych figurujących w Państwowym Planie Inwestycyjnym.

W związku z załączoną uchwałą Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dn. 28 lipca 1948 r. w sprawie kontroli budownictwa prowadzonego ze środków własnych figurujących w Państwowym Planie Inwestycyjnym, Ministerstwo Odbudowy dodatkowo poleca:

terenowe władze odbudowy II instancji (Dyrekcje Odbudowy, Wydziały Odbudowy w Urzędach Wojewódzkich i w m. Łodzi oraz Biuro Odbudowy Stolicy), mają obowiązek wezwania inwestorów publicznych, budujących ze środków własnych na obszarze właściwości terenowej danej władzy odbudowy II instancji, do przedłożenia jej materiałów, o których mowa w pkt. 1 uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 28 lipca b. r., o ile tego jeszcze nie uczynili;

Ministerstwo Odbudowy przypomina jednocześnie, że pozwolenie na wykonywanie przez inwestorów publicznych robót budowlanych, niezależnie od rodzaju angażowanych funduszów (kredyty skarbowe, kred. bankowe, środki własne), może być wydane przez władze budowlane I i II instancji jedynie po przedstawieniu dowodów zamieszczenia podejmowanych robót w Państwowym Planie Inwestycyjnym, w myśl przepisów okólnika Ministra Odbudowy Nr 43 z dnia 5 listopada 1947 r., wydanego w porozumieniu z Prezesem Centralnego Urzędu Planowania; roboty budowlane rozpoczęte wbrew temu postanowieniu powinny ulec wstrzymaniu do czasu złożenia stosownych dowodów; władze budowlane winny w pełni wykorzystać powyższe uprawnienia, celem uporządkowania rynku budowlanego i zachowania dyscypliny gospodarki planowej; inwestorzy publiczni mogą podjąć roboty budowlane typu inwestycyjnego jedynie w tym wypadku o ile potrzebne na ten cel fundusze figurują w Państwowym Planie Inwestycyjnym;

Załącznik: uchwala K. E. R. M.
z dnia 28 lipca 1948 r.

zasada oraz tryb opiniowania i zatwierdzania przez władze odbudowy II instancji programów budowlanych (projektów i kosztorysów) w odniesieniu do budownictwa, realizowanego ze środków własnych, winny być analogiczne do zasady i trybu ustalonego dla budownictwa tego samego rodzaju, realizowanego z kredytów bankowych z tego samego tytułu Części 21 Państw. Planu Inwest.; przykładowo—środki własne zamieszczone w tytule planu, dotyczącym pracowniczego budownictwa mieszkaniowego, winny być kontrolowane zgodnie z instrukcjąMinisterstwa Odbudowy L. dz. II/3/3616/47 i L. dz. II/3/6822/47 oraz okólnikami oszczędnościowymi Nr 7 z dnia 25. II. 48 r., L. dz. III/820/DK/48, Nr 14 z dn. 20. V. 48 r. L. dz. III/6. 940/D/3/48 r. i Nr 21 z dnia 26. VII. 48 r. III/8339/3/48;

kopie przesyłanych przez agendy terenowe II instancji do Banku Gospodarstwa Krajowego opinii o programach budowlanych winny być kierowane do Ministerstwa Odbudowy, Departamentu Polityki Budowlanej;

między agendami odbudowy II instancji a oddziałami Banku Gospodarstwa Krajowego winna być nawiązana ścisła łączność, zmierzająca do pełnego stosowania postanowień uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów;

Ministerstwo zwraca uwagę na konieczność przeprowadzenia kameralnej kontroli technicznej przedkładanych do zatwierdzenia programów budowlanych planowanych inwestycji, finansowanych ze środków własnych, w terminie przewidzianym w p. 2 uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 28 lipca 1948 r.

Niniejsze pismo okólne uchyla niektóre postanowienia okólnika Nr 19 z dnia 19 maja 1947 r. L. dz. II/1493/47 oraz okólnika Nr 39 z dnia 30 lipca 1947 r. L. dz. III/3606/11/48 w zakresie uregulowanym uchwałą Komitetu Ekonomicznego R. M. z dnia 28 lipca 1948 r.

Dyrektor Departamentu
(—) Dr. Juljusz Goryński

UCHWAŁA

Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów

z dnia 28 lipca 1948 r.

w sprawie kontroli budownictwa, prowadzonego ze środków własnych w państwowym planie inwestycyjnym.

Celem umożliwienia agendom Ministerstwa Odbudowy technicznej kontroli nad budownictwem, prowadzonym przez wszelkie instytucje i przedsiębiorstwa rozporządzające środkami własnymi zawartymi w Cz. 21 Państwowego Planu Inwestycyjnego—Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów uchwala:

1. Poszczególni inwestorzy przedstawią do zatwierdzenia właściwym terytorialnie organom Ministerstwa Odbudowy roczny plan w zakresie inwestycji budowlanych z podziałem na kwartały, oraz projekty i kosztorysy zamierzonych robót, a to celem ustalenia ich zgodności z odpowiednimi przepisami budowlanymi, wreszcie dowody stwierdzające ich uprawnienia w stosunku do obiektu zamierzonego inwestowania;

2. poszczególne prace inwestycyjne będą mogły być w zasadzie prowadzone jedynie po dokonaniu czynności wymienionych w pkt 1, z tym że inwestorzy będą uprawnieni do wydatkowania na zaliczkowe finansowanie robót wstępnych (prace rozbiórkowe, zabezpieczenie materiałów, przygotowanie terenu i projektów) jeszcze przed zatwierdzeniem projektów i kosztorysów, kwoty nieprzekraczającej 30% sum przewidzianych na inwestycje ze środków własnych w planie inwestycyjnym na rok 1948. Roboty w ten sposób wykonane, a sprzeczne z obowiązującymi standartami i przepisami, nie stanowią podstawy do zmiany zatwierdzonego projektu i kosztorysu.

   Organa Min. Odbudowy obowiązane są wykonać swoje czynności, omawiane w pkt. 1 w terminie do dni 15 od daty złożenia przez inwestora pełnej dokumentacji technicznej i prawnej; nieudzielenie odpowiedzi w tym terminie oznacza brak zastrzeżeń;

3. Agendy terenowe Ministerstwa Odbudowy są uprawnione do przeprowadzenia kontroli technicznej nad sposobem dokonywania powyższych inwestycji, jak również do otrzymania potrzebnych do takiej kontroli kopii sprawozdań, przesyłanych do Banku Gospodarstwa Krajowego;

4. inwestorzy będą wpłacać do Banku Gospodarstwa Krajowego na specjalny rachunek kwoty, odpowiadające włączonym do państwowego planu inwestycyjnego wydatkom inwestycyjnym ze środków własnych. Z rachunku tego Bank będzie finansował inwestycje w miarę udowodnionego postępu prowadzonych robót. Zabrania się dokonywania wydatków inwestycyjnych poza specjalnym rachunkiem w Banku Gospodarstwa Krajowego, o którym mowa wyżej;

5. począwszy od dnia 1. IX. 1948 r. Bank Gospodarstwa Krajowego obowiązany będzie do przeprowadzenia u inwestorów kontroli, zmierzającej do ustalenia, czy inwestor przestrzega odpowiednich przepisów, jak również, czy w ramach zatwierdzonych projektów i kosztorysów środki własne na inwestycje zużywane są celowo. Sposób pokrycia kosztów kontroli zostanie ustalony przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Prezesem Centralnego Urzędu Planowania.

6. a) Prezes Centralnego Urzędu Planowania w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Odbudowy, oraz Ministrem Administracji Publicznej i Ministerstwem Ziem Odzyskanych wyda uzgodnioną z Kancelarią Rady Państwa instrukcję, zawierającą szczegółowe postanowienia w stosunku do inwestycji samorządów w zakresie budownictwa ze środków własnych. W ramach tej instrukcji będzie ustalony zakres inwestycji, prowadzonych przez samorządy ze środków własnych, podlegających postanowieniom niniejszej uchwały (zwolnienie inwestycji drobnych z pod kontroli banku), jak również zostanie uregulowany tryb postępowania tak, aby nastąpiło poddanie inwestycji samorządowych kontroli banku, zgodnie z postanowieniem niniejszej uchwały, począwszy od dnia 1 stycznia 1949 r.

   b) Postanowienia pkt. 4 i 5 niniejszej uchwały nie dotyczą inwestycji prowadzonych ze środków własnych przez Narodowy Bank Polski.

   c) Zainteresowane Ministerstwa składają bezpośrednio Bankowi Gospodarstwa Krajowego rozdzielniki roczne inwestycji planowanych ze środków własnych.

7. a) O stwierdzonych uchybieniach bank obowiązany jest zawiadomić Ministerstwo Odbudowy, oraz władzę nadzorczą inwestora;

   b) W przypadkach uchybień szczególnej wagi w zakresie dyscypliny finansowej bankowi służy prawo wstrzymania dalszych wypłat za zgodą władzy nadzorczej inwestora.

      W przypadku innych uchybień szczególnej wagi bank stosuje te sankcje na wniosek Ministerstwa Odbudowy. Bank Gospodarstwa Krajowego będzie w miarę możności przy stosowaniu powyższych przepisów zwracać uwagę na to, aby realizacja ważnych prac inwestycyjnych zbytnio nie ucierpiała na skutek wstrzymania wypłat.

   c) O wstrzymaniu wypłat bank zawiadamia natychmiast Ministerswo Skarbu, które w porozumieniu z Ministerstwem Odbudowy, oraz centralną władzą nadzorczą inwestora wydaje decyzję ostateczną.

8. Budownictwo ze środków własnych Ministerstwa Bezpieczeństwa Publicznego nie jest objęte postanowieniami niniejszej uchwały.

Pozycja 372

373

OKÓLNIK

z dnia 25 września 1948 r.

w sprawie instrukcji dla Inspektorów Samochodowych.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości instrukcję dla Inspektorów Samochodowych Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1948 r. Nr O-II-d-2/54.—

Dyrektor Departamentu
H. Birencwajg

(Znak Min. Sk. D. I. 34701/3/48).

PREZES RADY MINISTRÓW
Nr O-II-d-2/54

Warszawa, dnia 1 sierpnia 1948 r.

INSTRUKCJA DLA INSPEKTORÓW SAMOCHODOWYCH.

§ 1.

Inspektorzy samochodowi powołani są do kontrolowania sposobu korzystania z osobowych i ciężarowych pojazdów mechanicznych oddanych do obsługiwania potrzeb władz, urzędów, zakładów, instytucji i przedsiębiorstw państwowych, samorządowych i spółdzielczych, przedsiębiorstw będących pod zarządem państwowym oraz instytucji, zakładów i przedsiębiorstw działających przy udziale finansowanym Państwa lub przez Państwo subwencjonowanych, określanych niżej jako jednostki służbowe.

Ponadto mogą być powoływani do wykonania specjalnych zadań.

§ 2.

A. 1. Przy przeprowadzaniu kontroli samochodów **osobowych** winien inspektor samochodowy sprawdzić:

1) czy na karcie kontrolnej karty pracy wozu podano, do której grupy wozów (R, D, F,) samochód został zaliczony,

2) czy na karcie kontrolnej pracy wozu oznaczony jest promień wyjazdów,

3) czy samochód znajduje się w granicach promienia wyjazdów,

4) czy samochód znajdujący się poza granicą promienia wyjazdów zaopatrzony jest w delegację służbową na wyjazd w kierunku, w którym się udaje, czy nr. tej delegacji wpisany jest do karty kontrolnej pracy wozu w rubryce „uwagi" oraz czy z samochodu tego korzysta osoba wymieniona w delegacji,

5) o ile samochód znajduje się w granicach promienia wyjazdów, czy osoba z niego korzystająca wpisana jest do karty kontrolnej pracy wozu, oraz czy wpisano miejsce do celowego wyjazdu.

2. Kontroli nie podlegają:

a) samochody reprezentacyjne (R) zaopatrzone w przepustkę rozpoznawczą (wzór nr.PRM 1), która winna być okazana przy kontroli,

b) samochody Ministerstw Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego,

c) samochody, z których korzystają osoby legitymujące się zaświadczeniem wydanym przez Prezesa Rady Ministrów (wzór Nr. PRM 2), zezwalającym na wyjazdy na teren całego kraju, choćby nawet samochód, z którego osoby te korzystają posiadał oznaczony promień wyjazdów.

B. 1. Przy przeprowadzaniu kontroli **ciężarowych** samochodów winien inspektor samochodowy sprawdzić:

1) czy użycie samochodu ciężarowego jest zgodne z kartą kontrolną pracy wozu,

2) czy w karcie kontrolnej pracy wozu podano cel jazdy z wyszczególnieniem ilości (wagi) towaru przewożonego lub mającego być przewiezionym (wykorzystanie samochodu),

3) czy w razie przewozu grupy osób jest zezwolenie władzy przełożonej.

2. Kontroli nie podlegają samochody ciężarowe Ministerstw Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego.

§ 3.

W przypadku stwierdzenia braku jednego z wymogów wymienionych w pkt. A 1 § 2 niniejszej instrukcji odnośnie samochodów osobowych względnie pkt. B 1 § 2 odnośnie samochodów ciężarowych inspektor winien sporządzić stosowny raport w trzech egzemplarzach.

Dwa egzemplarze raportu inspektor samochodowy obowiązany jest przesłać w ciągu 48 godz. od chwili dokonania kontroli bezpośrednio do Prezydium Rady Ministrów (Dział Inspekcji).

Na odwrocie pierwszego egzemplarza inspektor zamieści swe imię i nazwisko oraz podpis. W druki protokółów zaopatrzy się inspektor w Prezydium Rady Ministrów (Dział Inspekcji).

§ 4.

Kontrolę należy przeprowadzać dokładnie i możliwie szybko by niepotrzebnie nie przetrzymywać pojazdów.

Przeprowadzenie kontroli inspektor samochodowy winien stwierdzić odbiciem pieczęci (wzór nr. PRM 5) swoim podpisem, z podaniem miejsca i daty kontroli w rubryce „uwaga" karty kontrolnej pracy wozu.

§ 5.

Inspektor samochodowy przeprowadzający kontrolę winien legitymować się specjalnym upoważnieniem Prezesa Rady Ministrów (wzór nr PRM6).

§ 6.

Inspektor samochodowy ma prawo pełnić te obowiązki tylko na terenie, na który jest wyznaczony.

§ 7.

Celem wykonywania swych obowiązków inspektor samochodowy ma prawo korzystać z pomocy organów Milicji Obywatelskiej na podstawie zaświadczenia wydanego mu przez Komendę Główną Milicji (wzór nr. PRM 7).

Inspektor samochodowy obowiązany jest korzystać w pierwszym rzędzie z punktów kontrolnych Milicji Obywatelskiej (stałych, lotnych i doraźnych).

§ 8.

W zakresie pełnienia swych funkcji inspektor samochodowy podlega kierownikowi jednostki inspekcji i kontroli, istniejącej przy jednostce jego przydziału służbowego.

§ 9.

Za spełnianie swych czynności inspektorzy samochodowi nie pobierają specjalnego wynagrodzenia poza ustawowo przewidzianymi dietami i kosztami podróży w przypadku wyjazdu poza miejsce stałego urzędowania. Wypłaty uskutecznią urzędy, w których pełnią służbę osoby powołane do wykonywania obowiązków inspektorów samochodowych.

§ 10.

Wykonywanie obowiązków inspektorów samochodowych koordynuje Prezydium Rady Ministrów (Dział Inspekcji), które ma też prawo ograniczać akcje inspekcyjne na terenie całego kraju. W tym zakresie współdziałać ona będzie z Biurem Kontroli przy Radzie Państwa.

§ 11.

Instrukcja wchodzi w życie z dniem dzisiejszym.

Prezes Rady Ministrów
(—) J. Cyrankiewicz

374

OKÓLNIK

z dnia 25 września 1948 r.

w sprawie zbiórki na Odbudowę Warszawy.

Ministerstwo Skarbu podaje wszystkim podległym władzom, urzędom, zakładom, instytucjom oraz przedsiębiorstwom —do wiadomości i zastosowania tekst poniższego okólnika Prezesa Rady Ministrów z dnia 4. IX. 48 r. Nr O/II/E/6/19/48:

Dyrektor Departamentu
H. Birencwajg

(Znak Min. Sk. D. I. 33265/1/48).

PREZES RADY MINISTRÓW
Nr O/II/E/6/19/48
Zbiórki na Odbudowę Warszawy

Warszawa, dnia 4. IX. 1948 r.

OKÓLNIK Nr 30

Na podstawie § 3 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24. 7. 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 278), który nadaje stowarzyszeniu wyższej użyteczności „Społeczny Fundusz Odbudowy Stolicy" przywilej wyłączności działania na obszarze całego Państwa w dziedzinie organizacji i mobilizacji duchowych i materialnych sił Narodu Polskiego w dziele odbudowy stolicy Polski — Warszawy, zarządzam, aby wszystkie Ministerstwa i nadzorowane przez nie organizacje i instytucje niezwłocznie:

1. zaprzestały wszczętych, bądź zaniechały projektowanych przez nie akcji zbiórkowych, zarówno organizacyjnych jak ogólnych, na cele związane z odbudową Warszawy — o ile nie posiadają na akcje te pisemnej zgody Naczelnej Rady Odbudowy m. st. Warszawy,
2. zgłosiły do Naczelnej Rady Odbudowy m. st. Warszawy wszystkie akcje zbiórkowe, będące w toku wraz ze sprawozdaniem organizacyjnym, finansowym i wykonawczym, przy czym decyzja co do dalszego biegu akcji zostanie wydana przez N. R. O. W.

Podkreślam, że akcja społeczna na odbudowę Stolicy, może być prowadzona wyłącznie tylko przez Społeczny Fundusz Odbudowy Stolicy, zaś fundusze uzyskane z tej akcji społecznej mogą być obracane tylko na cele uchwalone przez Naczelną Radę Odbudowy m. st. Warszawy.

Prezes Rady Ministrów
(—) Józef Cyrankiewicz

Otrzymują:
Wszystkie Ministerstwa, instytucje i urzędy podległe Prezesowi Rady Ministrów oraz Centralne Organizacje Społeczne, Kulturalne i Gospodarcze.

Pozycja 374

375

OKÓLNIK

z dnia 25 września 1948 r.

w sprawie pracowników bankowych.

Do

Zarządów — Dyrekcyj instytucyj kredytowych, wszystkich przedsiębiorstw bankowych i instytucyj kredytu długoterminowego w likwidacji.

Nawiązując do wskazówek, zawartych w okólniku Nr 47 z dnia 21 stycznia 1947 r. oraz w pismach okólnych z dnia 15 października 1946 r. Nr 14349/5/46 i z dnia 28 czerwca 1948 r. D. II. 8951/5/48 w sprawie pracowników instytucyj bankowych, Ministerstwo Skarbu poleca, aby pracownicy, którzy wypowiedzieli umowę o pracę w danej instytucji, byli zwalniani z pracy w tejże instytucji dopiero po ukończeniu okresów wypowiedzenia, przewidzianych rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o umowie o pracę pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 323), a jeżeli chodzi o pracowników fizycznych, — rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o umowie o pracę robotników (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 324).

Wcześniejsze zwolnienie może nastąpić jedynie za zgodą Ministerstwa Skarbu.

Podsekretarz Stanu
E. Drożniak

Znak Min. Sk. D. II. 13764/5/48).

376

UCHWAŁA GENERALNA KOMISJI DEWIZOWEJ Nr 44

z dnia 26 sierpnia 1948 r.

w sprawie pełnomocnictw udzielanych polskim [illegible] placówkom zagranicznym.

Zezwala się — aż do odwołania — na udzielanie przez osoby zamieszkałe w kraju przedstawicielstwom dyplomatycznym i konsularnym R. P. lub upoważnionym funkcjonariuszom tych przedstawicielstw pełnomocnictw do prowadzenia za granicą wszelkiego rodzaju spraw majątkowych, a w szczególności do realizacji i podejmowania należności od zagranicy.

Dysponowanie kwotami zainkasowanymi na podstawie pełnomocnictw jest bez zezwolenia zabronione — poza przekazaniem do Polski drogą wpłat na rachunki Narodowego Banku Polskiego lub banków dewizowych w bankach zagranicznych.. —

Komisja Dewizowa

Objaśnienie znaków:

OrOs	—	dział organizacyjny i osobowy
GB	—	„ gospodarczy i budżetowy resortu
KS	—	„ karny skarbowy
OSk	—	„ Ochrony Skarbowej
OK	—	„ obrotu pieniężnego i kredytu
B	—	„ budżetowy
K	—	„ finansów i podatków komunalnych
RK	—	„ rachunkowo-kasowy
C	—	„ ceł
ZPP	—	„ zobowiązań i postępowania podatkowego
POD	—	„ podatków: obrotowego i dochodowego
PW	—	„ podatku od wynagrodzeń
MOSk	—	„ podatku od nabycia praw majątkowych i opłaty skarbowej
P	—	„ innych podatków bezpośrednich
EA	—	„ egzekucji administracyjnej
A	—	„ akcyz
M	—	„ monopolów
U	—	„ ubezpieczeń
Sp	—	„ spółdzielczości
L	—	„ likwidacyjny
R	—	„ różnych
Z	—	zarządzenie
I	—	instrukcja
O	—	okólnik
Ob	—	obwieszczenie
Uch	—	uchwała
Rp	—	rozporządzenie
Reg	—	regulamin

377

OKÓLNIK KOMISJI DEWIZOWEJ

z dnia 10 września 1948 r.

o uzupełnieniu okólnika Komisji Dewizowej Nr 4 z dnia 5 kwietnia 1948 r. w sprawie wykładni przepisów dekretu dewizowego o cudzoziemcach.

W związku z punktem 3 Okólnika Nr 4 z dnia 5 kwietnia 1948 r. Komisja Dewizowa wyjaśnia, że nie należy traktować jako cudzoziemców w rozumieniu przepisów dewizowych tych obywateli państw obcych, którzy uzyskali zezwolenia na stały pobyt w kraju, wydane przez organy Milicji Obywatelskiej, zgodnie z § 8 Zarządzenia Ministra Bezpieczeństwa Publicznego wydanego w porozumieniu z Ministrami: Spraw Zagranicznych, Administracji i Ziem Odzyskanych z dnia 10. VII. 1947 r. (Monitor Polski Nr 154 z dnia 29. XII. 1947 r. poz. 911).

Komisja Dewizowa

Cena zł 44

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu w okresie do końca 1948 r.

„Prenumeratę przyjmuje się na okresy od miesiąca w którym nastąpiła wpłata do końca 1948 r. Należność z tytułu prenumeraty wynosi miesięcznie zł 300; kwartalnie zł 700.

Komplety Dziennika Urzędowego z okresu poprzedzającego wpłatę prenumeraty mogą być zamawiane w miarę posiadanego zapasu, w cenie sprzedażnej poszczególnych numerów, a mianowicie:

a) za komplet I półrocza 1948 r. zł 3.102.—
b) za komplet m-ca lipca 1948 r. zł 462.—
c) za komplet m-ca sierpnia 1948 r. zł 143.—

Wszelkie należności z tego tytułu należy wpłacać na konto czekowe Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu w P. K. O. Nr 1-4428, podając cel wpłaty, nazwę instytucji względnie nazwisko i imię wpłacającego, dokładny adres, oraz okres czasu, którego wpłata dotyczy. Wysyłkę egzemplarzy dokonuje się po otrzymaniu wpłaty.

Pojedyncze numery są do nabycia w Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Cena ogłoszeń za 1 milimetr szerokości 1 szpalty, wynosi zł 90

Druk. PWPW. Warszawa, Sanguszki 1.